

[Første næstformand]

Første næstformand (Erlendsson):

Det var en kommentar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

14) Til *undervisningsministeren* af:

Elisabeth Krog (KF):

»Hvad vil ministeren gøre for at hindre, at skoleradioens tyskundervisning anvendes til politisk, revolutionær forkyndelse, som det sker i serien »Deutschland um 1848«?»

(Spm. nr. 148).

Skriftlig begrundelse.

Serien beskriver politiske forhold og begivenheder i Tyskland omkring 1848 og drager paralleller til vor tid. Det sker i form af halvdokumentariske montager, hvor tekstlæsning veksler med kampsange og dramatiske lyd-billeder af vrede folkemasser, geværlid, skrig og revolutionære taler. Tekstgrundlaget er uddrag af gamle og nye marxistiske og revolutionære skrifter og kampsange.

Sprogbrugen og ordvalget er det gængse fra den marxistiske debat. Der trækkes paralleller til 1933-45 og videre til forholdene i nutidens to tyske stater. Forholdene i DDR omtales på 4 linjer af grundbogens 59 sider og karakteriseres med ordet »Exil« i forbindelse med en omtale af Wolf Biermann og enkelte andre, »som frivilligt eller ufrivilligt måtte forlade DDR«. Der bringes et digt af Biermann, som anklager DDR og smæder Vesttyskland. Dermed optager det kritiske stof om DDR 1 side og 4 linjer.

Resten af grundbogens 59 sider er et samfundskritisk skrift mod vor tids forhold i Vesttyskland. Det består af gamle og nye revolutionære tekster og kommentarer. Forfatteren Hans Magnus Enzensberger tager udgangspunkt i en klassisk, revolutionær beskrivelse af forhold i Hessen 1834 og trækker på halvanden side lige linjer til nutidens Iran, hvor shahen beskrives som blodiglen, hvor landets oliepenge deles mellem europæiske og amerikanske selskaber og landets magthavere, som ikke investerer profitten til gavn for landet, men deponerer den i schweiziske banker. Disse påstande forbliver uimodsagte.

Den revolutionære forfatter Günter Wallraff tildeles syv af grundbogens sider til et

forbitret angreb på den tyske stats forfatningsværn med de sædvanlige anklager for parlamentarisk samfundsvold og politistatsmetoder – som motivering for politisk vold mod staten og forståelse for den revolutionære politiske terror.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg skal på undervisningsministerens vegne også besvare dette spørgsmål.

Svaret skal være, at jeg også her vil henvise til den samarbejdsaftale mellem Danmarks Radio og undervisningsministeriet, som jeg gjorde det for et øjeblik siden.

Som i dette spørgsmål er der også her tale om en serie fra sæsonplanen for 1978. Ifølge sæsonplanen omfatter serien to radioudsendelser, beregnet for 2. og 3. gymnasieklasse, 2. HF-klasse og for seminarierne, og indholdet er angivet som en montage om tiden før og efter det skelsættende år 1848.

Serien vil bl. a. komme til at beskæftige sig med Heinrich Heine og »Das junge Deutschland«, Georg Büchner og naturligvis Karl Marx og hans betydning for den umiddelbart efterfølgende tid. Programmerne skal ifølge sæsonplanen kunne give en orientering for beskæftigelse med den ældre litteratur, som stadig har stor samfundsmæssig betydning, således at der kan skabes diskussioner om vor egen tid.

Danmarks Radio, som har til opgave på loyal måde at realisere programmerne ud fra denne beskrivelse, har heller ikke i dette tilfælde haft mulighed for at udtale sig om kritikken i spørgsmålets begrundelse på grund af den korte svarfrist, der har været.

Med hensyn til spørgerens kritiske bemærkninger om seriens alsidighed skal jeg tillade mig at henvise til mine bemærkninger om alsidighedskravet i svaret på spørgsmål nr. 147.

Elisabeth Krog (KF):

Denne udsendelse er ganske rigtigt baseret på det for tiden gængse historiesyn, at historieopfattelserne hænger sammen med samfundsudviklingen, og at de ikke blot afspejler denne, men også påvirker denne udvikling. Det vil sige, at nutidens historieopfattelse